

CHILDE HAROLDS PILGRIMAGE.

zal durven ontkennen. Zij is daarvoor te onweersprekelijk, te overrompelend, te magistraal. Er is ook eigenlijk niets, voor of na hem, dat hem gelijkt, dat hem nabij komt. Niet ten onrechte zeggen zijn Engelsche bewonderaars van nu — ik bedoel ook de besten die hem critieken niet sparen, — dat de Fransche school der neo-impressionisten als zoodanig, naast hem gezien, eenigszins overbodig schijnt. Inderdaad, men kan nauwelijks meer kettersch staan tegenover de nog lang na hem op het vasteland eenig gangbare opvatting van wat schilderen is, dan de in andere dingen zoo klassicistisch geaarde meester van het Engelsche zegezicht in zijn midden-periode — om van den lateren, wild visionnair niet eens hier te gewagen.

Constable was — ik herinnerde er reeds aan — de groote vernieuwer der landschapskunst, en dat niet slechts in Engeland, doch in het algemeen. Het waren de Franschen, die het eerst zijn kunst recht deden wederbaren, en zonder eenigen twijfel heeft zijn Hay-Wain (eerst onder den titel „Landscape-noon in de Royal Academy tentoongesteld en toen onverkocht gebleven) dat

in Fransche handen kwam en in 1824 in het Salon in het Louvre op een eereplaats is ge-exposeerd, bijgedragen tot het ontstaan van de Barbizon-school. „My art”, schreef Constable eens, „flatters nobody by imitation, it courts nobody by smoothness, it tickles nobody by petiteness, it is without either faldelal or fidellededee; how, then, can I hope to be popular?” De afwezigheid van faldelal en fidellededee, hoezeer ook immer in het nadeel van den kunstenaar in zijn verhouding tot de meerderheid zijner tijdgenooten, verliest later, in de oogen van het nageslacht, voor een groot deel de beteekenis, misschien omdat de aard van de faldelal en de fidellededee sterk aan mode onderhevig is, zich verwonderlijk radicaal wijzigt. Al moge nog steeds in Engeland de smaak voor het zoetelijke en slapjes sentimenteele in genre en historieschildering allerwege heerschen, aan sterke natuurgetrouwheid, aan temperamentvolle schildering en persoonlijke opvatting van kleur en compositie in het landschap heeft Constable een groot deel van het kunstminnend publiek spoedig weten te gewinnen. Het was naast en na